

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Staud Géza

Cím:

**Munkásfestők
a régi Múcsarnokban**

Forrás:

Chézyana 1945. III. 21

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Idő:

1945

Személy:

Helyszám:

1385 — A

Vasárnap délelőtt nyílt meg az első képzőművészeti kiállítás a régi Múcsarnok két helyiségében. Az új idők szellemének megfelelően a falakon öt kiváló munkásfestő képei jelentek meg. A művészek egyike sem élte meg az új idők eljövételét, de nemes útjelzők azon az úton, amely az új realizmus tisztultabb formái felé vezet.

Nemes Lampért József az elsők egyike volt még az előző világháború idején, aki megindította azt a festői folyamatot, amelynek ma kellene folytatódnia. Mint az úttörőknél általában, képein erősen érezhető a tudatos és keményen megfogalmazott programadás és olykor egy kis mesterkéeltség is. Német hatás alatt festett „Ravatal” című képe ennek ellenére nagy festői kvalitásokat és dinamikus tehetséget árul el.

Dési Huber István, nemrég elhalt kiváló festő, erősen konstruktív irányú. Változatos és kissé kiegyensúlyozatlan tematikája schizoid alkatot árul el. Barnás-vöröses tónusok, piszkos színek és zsúfolt formák jellemzik. Sok dinamika és tudósbajos ember rendkívüli életigénylése sugárzik képeiről. Munkái közül kiemelkedik önarcképe és „Öregasszony” című fekete tónusu portréja.

E két urbánus festőhöz csatlakozik a kiállítás legjelentősebb és legnépszerűbb egyénisége: Derkovits Gyula. A Nemes Lampért-féle vonal folytatója, de nem oly szélsőséges modorban. Benne van a legtöbb novellisztikus és politikai elem és így a laikus számára leginkább megközelíthető. „Taposó-malom”, „Fák”, „Hajók”, „Komédiások”, „Önarckép”, „Hídépítők”, „Üzletember”, „Halálraitelt” és

„Ehezők” című képei egész munkásságára fényt vetnek. Erősen lírai természet, inaktív szemléletű, festői modorában még polgári, csak novellisztikus tartalmában haladó. Az elmúlt évek egyik legnagyobb tehetsége volt és megérdemelné, hogy kollektív kiállítást rendezzenek műveiből.

A városi gyökerű festőkkel szemben vidéki, népies kötöttséget mutat Nagy Balog János és Nagy István. Nagy Balog János naiv és tiszta szemléletű festő, szürkés-kékes tónusaiban és zárt foltjaiban nyugodt optimizmussal találkozunk. Népies szemléletében csatlakozik hozzá erdélyi vonatkozásban Nagy István, akinek robusztus és hangulatos tájképe és kitűnő önarcképe magukra irányítják a figyelmet.

Mind az öt festőt a valóság lapidáris kifejezése és monumentalitásra való törekvés jellemzi. Ha nem is oldották meg maradéktalanul problémáikat, utat mutatnak és munkásságuk nagy tanulságokat rejt magában az utódok és folytatók számára.

Staud Géza.

*

E hó 25-én, vasárnap délben 12 órakor a Munkásfestők kiállításán (VI. Andrásy út 69.) M. Abonyi Arany tárlatvezetést tart. A kedvezményes belépődíj 1 pengő.